

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ

A Comparison of Reading Comprehension Achievement of Prathomsuksa Six Students Taught by Using KWL Technique and Conventional Method

จิราภรณ์ บุญณรงค์*

Giraporn Boonnarong

สมพร ร่วมสุข**

Somporn Ruamsuk

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนด้วยเทคนิค KWL เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย แผนจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนด้วยเทคนิค KWL ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับที่ได้รับการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL หลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL ในระดับเห็นด้วยมาก

คำสำคัญ : การอ่านจับใจความ/ เทคนิคการสอน KWL

Abstract

The purposes of this research were to : 1) compare the reading comprehension achievement of the students in Prathomsuksa 6 who were taught by using KWL technique and conventional method. 2) compare the reading comprehension achievement of Prathomsuksa 6 students before and after being taught by using KWL technique. 3) study the students' opinions towards the KWL technique. The tools used in this research consisted of lesson plans,

* นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

an achievement test and a questionnaire inquiring the students' opinion towards KWL technique. The research result showed that 1) The achievement of the students who were taught by using KWL technique and the students who were taught by using the conventional method were varied in the significant statistics at .05 level. The group which were taught by using KWL technique had the achievement of learning higher than the group taught by using the conventional method. 2) The achievement of the reading comprehension of the students that were taught by using KWL technique showed that the post-learning was more valuable than the pre-learning in the significant statistics at .05 level. 3) The students had the opinion in high level through the learning that were taught by using KWL technique.

Keywords : Reading Comprehension/ Using KWL Technique

บทนำ

ภาษามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ ทำให้สามารถรู้เรื่องและเข้าใจกันได้ ดังที่ วรณี โสมประยูร (2542: 16) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาสรุปได้ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือของสังคม ซึ่งทักษะทางภาษาที่มนุษย์ชาติต่างๆ ใช้ติดต่อสื่อสารกัน ก็คือ การฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน มนุษย์อาศัยทักษะทั้ง 4 ประการนี้สร้างเสริมสติปัญญาและความรู้สึนึกคิด พัฒนาอาชีพและพัฒนาบุคลิกภาพรวมทั้งสิ่งอื่นๆ อีกมากให้กับตนเองและสังคม ด้วยเหตุนี้ภาษาจึงมีบทบาทและความสำคัญสำหรับบุคคลทุกชาติ

ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคข้อมูลข่าวสารทำให้มีวิทยาการใหม่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา การรับส่งข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างง่ายดายและรวดเร็วมากขึ้นส่งผลให้คนไทยในสังคมต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ด้วยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ซึ่งต้องอาศัยการอ่านเพื่อให้เข้าใจและสื่อความกันได้ถูกต้อง ดังนั้นการอ่านจึงมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต เป็นเครื่องมือช่วยให้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต สิ่งที่ได้จากการอ่าน

ช่วยพัฒนาความคิด อารมณ์ จิตใจ หรือแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน เพราะนอกจากอ่านเพื่อความเพลิดเพลินแล้ว การอ่านยังเป็นการแสวงหาความรู้เพื่อให้ทันเหตุการณ์ ทั้งยังเพิ่มพูนสติปัญญาของตน บุคคลที่มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างแท้จริง ย่อมสามารถนำความรู้ ความคิดไปใช้ ประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและสังคมได้เป็นอย่างดี มีหน่วยงานและนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้สอดคล้องกัน เช่น กรมวิชาการ (2546: 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ จำเป็นต้องเน้นและต้องฝึกฝนให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนาการวิเคราะห์ ตีความ ในระหว่างอ่าน ผู้อ่านจะต้องรู้หัวเรื่อง รู้จุดประสงค์การอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่านและจะต้องใช้ประสบการณ์เดิมที่เป็นประสบการณ์พื้นฐานของผู้อ่านทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านด้วย พินิตนันท์ บุญพามี (2542: 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ ความรู้ ความคิด

ทำให้คนเรามีความงอกงามทางสติปัญญาและความสามารถมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิต และจิตวิญญาณของผู้อ่าน ให้เป็นไปในทางที่ดีงามได้โดยตนเอง รวมทั้งสามารถพัฒนาคนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้อย่างดี พรทิพย์ ชวตธีรัตน์ (2545: 59) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านคือ สามารถอ่านได้มาก อ่านได้เร็ว และอ่านได้ถูกต้องย่อมมีโอกาสนในชีวิตหลายๆ ด้านมากกว่า เช่น ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ เป็นต้น ตลอดจนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็วและทันสมัยกว่าผู้ที่ขาดทักษะในการอ่าน

การอ่านจัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ เพราะวิชาการต่างๆ จำเป็นจะต้องอาศัยความสามารถในการอ่านเพื่อที่จะทำความเข้าใจเนื้อหา และจับใจความจากเรื่องที่อ่าน แล้วจึงนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ตามที่ต้องการ ดังนั้นในการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน และพัฒนานักเรียนให้สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่การที่จะพัฒนานักเรียนให้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจึงประสบผลสำเร็จ การอ่านประเภทหนึ่งที่นักเรียนควรจะได้รับคือการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอเพราะเป็นประโยชน์อย่างมากในการแสวงหาความรู้ คือการอ่านจับใจความ ดังที่ แวมมยุรา เหมือนนิล (2541: 17) ได้กล่าวไว้ว่า “การอ่านจับใจความเป็นความเข้าใจเรื่องที่อ่านระดับต้น และเป็นพื้นฐานสำคัญมากสำหรับการอ่านระดับสูงต่อไป เช่น ถ้านักเรียนจับใจความเรื่องที่อ่านไม่ได้ ก็คงไม่สามารถอ่านเพื่อวิจารณ์ว่าเรื่องนั้นดีหรือไม่ดีได้เลย” ศรีวิไล พลมณี (2545: 122) กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญโดยเฉพาะการอ่านจับใจความ เพราะผู้ที่อ่านจับใจความของเรื่องที่อ่านได้มากย่อมมีโอกาสรับรู้

เรื่องราวได้ดีกว่าผู้ที่ไม่สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้

กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน และประโยชน์ของการอ่านจับใจความ จึงกำหนดเรื่องการอ่านไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน โดยกำหนดเป็นตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่า ผู้เรียนต้องมีความสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน และวิเคราะห์แสดงความคิดเห็น ดีความ สรุปความ หาคำสำคัญ ในเรื่องที่อ่านและใช้แผนภูมิรูปภาพโครงเรื่องหรือแผนภาพความคิด พัฒนาความสามารถในการอ่าน นำความรู้ความคิดจากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

ปัญหาด้านการอ่านจับใจความ ในปัจจุบันพบว่า มี นักเรียนจำนวนมากประสบปัญหาการอ่านจับใจความ เนื่องจากอ่านหนังสือแล้วไม่เข้าใจ ไม่สามารถสรุปหรือจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ดังที่ ธัญมาส ต้นเสถียร (2544 : 4) ได้กล่าวถึงปัญหาของการอ่านจับใจความสรุปไว้ว่า นักเรียนไม่สามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ รวมทั้งไม่รู้วิธีอ่านที่ถูกต้องเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ

การจะพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะภาษาไทย โดยเฉพาะการอ่านจับใจความให้สูงขึ้นนั้นนั้น ครูผู้สอนต้องแสวงหาเทคนิคการสอนและจัดกิจกรรมให้เหมาะสม ครูต้องเอาใจใส่ให้นักเรียนให้ได้ฝึกฝนการอ่านบ่อยๆ เมื่อฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะแล้วยังจำเป็นต้องฝึกเพิ่มเติมอีก ด้วยวิธีฝึกปฏิบัติในเนื้อหาเดียวกันซ้ำๆ ในสถานการณ์และวิธีการแตกต่างกัน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น กล่าวคือ ครูต้องมีสื่อการเรียนการสอนที่จะ

ช่วยส่งเสริมความเข้าใจ เรื่องการอ่านจับใจความของนักเรียนหรือใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น การใช้ชุดการสอน การใช้แบบฝึก การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การสอนโดยใช้เกมและเพลง

ผู้วิจัยเห็นว่า มีวิธีหนึ่งที่น่าสนใจ และเหมาะสมกับการแก้ไขปัญหาคือ การสอนด้วยเทคนิค KWL ซึ่งเป็นวิธีการที่มุ่งให้นักเรียนใช้วิธีการอ่านที่เป็นระบบ อ่านอย่างรอบคอบ รู้จักบูรณาการทักษะ ซึ่งเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน ดังที่ สมศักดิ์ ภูวิภาดารวรรณ (2544: 75) และ สุวิทย์ มูลคำ และ อรรถัย มูลคำ (2545: 8) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ที่สอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตน ว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ วัชรรา เล่าเรียนดี (2547: 92-94) ได้กล่าวไว้ว่า เทคนิค KWL สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะในการอ่านได้ทุกระดับการนำเทคนิค KWL มาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน และทักษะการคิดทำได้ง่าย เนื่องจากมีกรอบ และแนวทางฝึกให้คิดเป็น ลำดับขั้นตอน คือ K: (What we know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน W: (What we want to know) นักเรียนต้องการรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน และ L: (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเทคนิค KWL มาสอนโดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL และวิธีสอนแบบปกติ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น ได้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ และนักเรียน

มีนิสัยรักการอ่านเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนด้วยเทคนิค KWL

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ
2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL สูงกว่าก่อนได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดพระงาม (สามัคคีพิทยา) อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดพระงาม (สามัคคีพิทยา) อำเภอเมือง จังหวัด นครปฐม ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2553 จำนวน 2 ห้องเรียนใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มจากนั้นสุ่มด้วยการจับสลากได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 มีนักเรียนจำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลอง และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 มีนักเรียนจำนวน 30 คน เป็นกลุ่มควบคุม

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีสอนจำแนกเป็น 2 วิธี คือ การสอนด้วยเทคนิค KWL กับ การสอนแบบปกติ ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนด้วยเทคนิค KWL

2. ขั้นตอนสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง มีอยู่ 4 ประเภท ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL แผนจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยวิธีสอนแบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็น มีรายละเอียดดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL สำหรับกลุ่มทดลองมีวิธีการสร้างและหาประสิทธิภาพ ดังนี้

ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตัวชี้วัด วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL และการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ จากนั้นวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL จำนวน 5 แผน แผนละ 2 คาบ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ของเนื้อหา และนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการเรียนรู้ และด้านวัดผลประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องและความเที่ยงตรง

ของเนื้อหา (Content Validity) นำผลการประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ 1.00

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ ด้วยวิธีสอนแบบปกติ สำหรับกลุ่มควบคุมมีวิธีการสร้างและหาประสิทธิภาพ ดังนี้

ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตัวชี้วัด วิธีสอนแบบปกติ และการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ จากนั้นวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยวิธีสอนแบบปกติ จำนวน 5 แผน แผนละ 2 คาบ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการเรียนรู้ และด้านวัดผลประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) นำผลการประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ 1.00

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีวิธีการสร้างและหาประสิทธิภาพ ดังนี้

ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ ในคำอธิบายของหลักสูตรเพื่อเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ และทำตารางการวิเคราะห์ข้อสอบ จากนั้นสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา เนื้อหา แล้วนำแบบทดสอบที่ปรับปรุง แล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอนภาษาไทย 2 ท่าน และการวัดผลประเมินผล 1 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรง

เชิงเนื้อหา ความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ยอมรับได้ ข้อสอบข้อใดที่ไม่ผ่านเกณฑ์นำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้ง

จากนั้นนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดพระงาม (สามัคคีพิทยา) ที่เคยเรียนแล้ว จำนวน 40 คน นำผลการทดลองมาวิเคราะห์รายข้อหาความยากง่าย (p) และหาค่าอำนาจจำแนก (r) คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป พร้อมทั้งปรับปรุงข้อที่ไม่ถึงเกณฑ์ จนได้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่สมบูรณ์ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกัน และหาความเชื่อมั่น ตามสูตร KR 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78

2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ที่มีต่อการสอนด้วยเทคนิค KWL มีวิธีการสร้างและหาประสิทธิภาพ ดังนี้

ศึกษาการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จากตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีสร้างแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของคำถามและนำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ด้านการสอนภาษาไทยตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา แล้วนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้เท่ากับ 0.93

3. ขั้นตอนทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองดังนี้

3.1 ก่อนการทดลองสอน ผู้วิจัยได้ชี้แจงจุดประสงค์ ในการเรียนรู้ของทั้ง 2 กลุ่ม พร้อมทั้งเสนอเป้าหมายของการเรียนและการประเมินผล มีการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ทั้ง 2 กลุ่ม แล้วตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด และไม่ตอบให้ 0 คะแนน

3.2 ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเองทั้ง 2 กลุ่มตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น 5 แผน จำนวน 10 ชั่วโมง กลุ่มทดลองสอนด้วยเทคนิค KWL กลุ่มควบคุม สอนแบบปกติ

3.3 หลังทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับก่อนเรียนแต่สลับข้อสลับตัวเลือกทั้ง 2 กลุ่ม แล้วตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดและไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน พร้อมทั้งสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลองด้วยแบบสอบถามหลังการเรียน

3.4 นำผลสัมฤทธิ์ของทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบหาความแตกต่าง และผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลองที่สอนด้วยเทคนิค KWL ก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบความแตกต่าง

4. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและเพื่อสรุปการทดลองดังนี้

4.1 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนน ผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยหลังการทดลองของวิธีสอน

ทั้ง 2 วิธี โดยการใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม เป็นอิสระต่อกัน (t-test Independent)

4.2 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่สอนโดยการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยการใช้ทดสอบ ค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent)

4.3 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนที่ตอบแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำค่าเฉลี่ย มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL หลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL โดยภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้เป็นลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.28 รองลงมาคือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.88 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.26 และด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับสุดท้าย

มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.83 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.35

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการสอนด้วยเทคนิค KWL ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อาจเนื่องมาจากการสอนด้วยเทคนิค KWL มีขั้นตอนในการทำกิจกรรมที่ชัดเจน กล่าวคือ ขั้น K เป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องฝึกใช้ประสบการณ์เดิมของตนเอง ประสบการณ์เดิมของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญมากในกิจกรรมก่อนการอ่าน เพราะความรู้จากประสบการณ์เดิมจะเป็นพื้นฐานให้นักเรียนสามารถเดาเนื้อเรื่องหรือเหตุการณ์จากชื่อเรื่องได้ ซึ่งสอดคล้องกับ พรณิเสวตมาลย์ (2543: 57) ที่กล่าวว่า นักเรียนจะต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อตีความ ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านดังนั้นประสบการณ์เดิมจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้น และยังสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2542: 46) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่ผู้อ่านต้องอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการของผู้อ่านเอง มาช่วยพิจารณาความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นจนเกิดความเข้าใจในที่สุด

นอกจากนั้นในขั้น W เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่นักเรียน อยากรู้ยากเห็น การตั้งคำถามของนักเรียนเป็นการสร้างแรงจูงใจในการอ่าน และเป็นจุดสำคัญให้นักเรียนค้นหาคำตอบในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ ผกาศรี เย็นบุตร (2526: 66) และบันลือ พลฤษะวัน (2521: 145-146) ที่กล่าวว่า การอ่านจับใจความผู้อ่านต้องอ่านตั้งแต่ชื่อเรื่อง และจุดประสงค์การอ่าน จากนั้นอ่านในใจ

อย่างคร่าวๆ เพื่อดูว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องอะไร พิจารณาหาใจความสำคัญ ถ้าเป็นหนังสือทั้งเล่ม ควรอ่านสารบัญก่อน ขึ้นต่อไปก็อ่านโดยละเอียด ในขณะที่อ่านก็ตั้งคำถามว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เกิดขึ้นที่ใด เมื่อไร อย่างไร และผู้เขียน มีจุดมุ่งหมายอย่างไรในการเสนอเรื่องนี้จากนั้น นำมาเรียบเรียงเป็นภาษาของผู้อ่านเอง

ในขั้น L เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนเรียนรู้วิธีการอ่านหนังสืออย่างมีสมาธิ และสามารถจดบันทึก ข้อมูลจากสิ่งที่อ่านอย่างถูกต้อง โดยจะเลือกจดเฉพาะ ประเด็นที่สำคัญ ซึ่งการจดบันทึกจะช่วยให้นักเรียน สามารถทบทวนเนื้อหาได้โดยไม่ต้องย้อนกลับไปอ่าน เนื้อเรื่องอีก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพสร มีปิ่น (2539: 72) ที่ว่า “การจดบันทึกสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้ จากบทอ่าน ทำให้นักเรียนสามารถทบทวนแนวคิด สำคัญๆ ที่ได้รับการอ่านได้ตลอดเวลา โดยไม่ต้อง ย้อนกลับไปดูบทอ่านเดิม” และสอดคล้องกับแนวคิด ของ เถลิง พันธุ์เลื่องอมร (2528: 13) และวารุณี อุดมธาดา (2537: 23) ที่ว่า การอ่านเพื่อจับใจความ ส่วนรวมนี้เป็นการทำความเข้าใจในเนื้อหาของเรื่องที่ อ่าน เพื่อให้มองเห็นความสัมพันธ์ของรายละเอียด ต่างๆ และเข้าใจจุดหมายสำคัญของเนื้อเรื่องหรือ ข้อความที่อ่าน การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวมทำได้ ด้วยการพินิจดูหรือกวาดสายตาผ่านหัวข้อต่างๆ เพื่อให้ทราบว่ามีโครงเรื่องโดยย่ออย่างไร แต่ละหัวข้อ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร และมีการดำเนินไปสู่จุด หมายปลายทางด้วยวิธีการเชื่อมโยงเนื้อหาและแนว ความคิด ตลอดจนข้อมูลต่างๆ อย่างไรบ้าง ซึ่งขั้นนี้ อาจมีการจดบันทึกย่อเพื่อป้องกันการลืมได้อีกทาง หนึ่ง ในขณะที่นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านจับใจความ แบบปกติไม่มีโอกาสได้ใช้ความรู้เดิมมากเท่าไรนัก เพราะครูผู้สอนมักเสนอเนื้อหาให้ผู้เรียนมากกว่าที่จะ ให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิม หรือแสวงหาความอยากรู้ อยากรู้เห็นทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน

2. จากผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วย เทคนิค KWL อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ให้นักเรียน ฝึกคิดอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอน และเชื่อมโยงใน แต่ละขั้นตอนช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน เนื่องจากมีกรอบและแนวทางให้นักเรียนฝึกโดยมีครู คอยดูแลการฝึกของนักเรียน และคอยกระตุ้นให้ นักเรียนตั้งคำถามเพื่อแสวงหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ยังเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนได้คิด และค้นหาคำตอบด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิด ของ วัชรรา เล่าเรียนดี (2547: 90-93) ที่ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL, KWL Plus และ K W L H สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะในการ อ่านได้ทุกระดับ และยังสามารถพัฒนาความสามารถ ในการวิเคราะห์คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิด สร้างสรรค์ได้อีกด้วย โดยมีกรอบในการคิดคือ K = ให้ระบุสิ่งที่เรียนรู้หรือเรื่องที่รู้เกี่ยวกับหัวเรื่องที่กำหนด W = ให้ระบุสิ่งที่อยากรู้ L = ให้ระบุสิ่งที่เรียนรู้ แล้ว และยังสามารถสอดคล้องกับ สมศักดิ์ ภูวิภาดาบรรณ (2544: 75) สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 75) ที่กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า เทคนิค KWL เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะ กระบวนการอ่านและทักษะกระบวนการคิดอย่างรู้ตัว ว่าตนเองคิดอะไรมีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบ ความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยน กลวิธีการคิดของตนเองโดยผู้เรียนจะได้รับการฝึก ให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจมีการ จัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังอย่างมี ประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ มาริน่า เบญจเหม (2545: บทคัดย่อ) ที่พบว่านักเรียนที่ได้

รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

3. จากผลวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL โดยภาพรวม พบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านควบคู่กับทักษะการคิด ในทุกตอนของการจัดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนของตาราง KWL นักเรียนจึงมีรอบรู้ความคิดที่เป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน นอกจากนี้ นักเรียนยังได้ฝึกตั้งคำถามและค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง นักเรียนจึงมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทิพสมิปีน (2539: 73) ที่ว่า การที่นักเรียนได้ทราบจุดมุ่งหมายในการอ่านทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะอ่านเรื่องเพื่อค้นหาคำตอบ ในสิ่งที่ตัวเองอยากรู้ ให้ได้ นอกจากนี้ครูยังจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยฝึกให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างเป็นระบบไม่ซับซ้อน ทำให้ผู้เรียนปฏิบัติตามขั้นตอนได้ไม่ยาก มีการถามให้นักเรียนระดมสมองเพื่อค้นหาสิ่งที่เป็นพื้นฐานความรู้เดิมแล้วประมวลข้อมูลมาคาดเดาเหตุการณ์ของเรื่อง ทำให้ผู้เรียนสนใจที่จะติดตามเรื่องที่อ่าน และเกิดการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องที่จะเรียนใหม่ สอดคล้องกับแนวคิดของ วัชร่า เล่าเรียนดี (2547: 150) ที่ว่า สิ่งสำคัญในการนำเทคนิค KWL ไปจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านให้กับนักเรียน คือ การใช้คำถามของครูในการกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดในทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อยืนยันความคิดหรือเปลี่ยนแปลงความคิด เมื่อ

เห็นว่ามีหลักฐานและเหตุผลเพียงพอ ก่อนที่จะใช้วิจารณ์ญาณของตนเองในการหาข้อสรุป การแสดงความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้นักเรียนเห็นด้วยมากในเรื่องนักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชาอื่นได้ และนักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและมีเป้าหมายในการอ่าน เป็นลำดับที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากระบวนการอ่านตามขั้นตอนของเทคนิค KWL นักเรียนจะได้ฝึกการอ่านเพื่อหาคุณค่าจากเรื่องที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ อัจฉรา ชีวพันธ์ (2547: 56) ที่ว่าการเรียนในระดับประถมศึกษา นักเรียนจะต้องเตรียมความรู้ในแขนงวิชาอื่นๆ เพิ่มเติมอีกตามหลักสูตร ดังนั้น สิ่งที่เป็นความรู้ความสามารถที่สำคัญที่สุดที่ใช้เป็นเครื่องมือและศาสตร์อื่นๆ ก็คือ การใช้ภาษาไทย ทั้งในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นอกจากนี้ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ร่วมมือกันทำงาน ตลอดจนถึงการใช้สื่อการสอนและมุมประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมทำให้เกิดพัฒนาการทางสติปัญญา สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน และพัฒนาการของผู้เรียนด้วย ซึ่งเด็กที่อยู่ในวัยนี้จะมีอายุประมาณ 11-12 ปีขึ้นไป ในขั้นนี้ถือว่าเป็นขั้นพัฒนาการทางสติปัญญาและความคิดขั้นสุดยอดของเด็ก กล่าวคือ เด็กจะมีวุฒิภาวะทางความคิดที่พัฒนาขึ้นจนมีความคิดแบบผู้ใหญ่ เด็กจะมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หาเหตุผลได้อย่างกระจ่างชัด สามารถนำประสบการณ์ต่างๆ ที่มีอยู่เดิมนำมาใช้เชื่อมโยงในการแก้ปัญหาได้อย่างมีระบบระเบียบ สิ่งที่เป็นนามธรรมจะเป็นสิ่งที่ ทำทลายความคิดของเด็กวัยนี้ได้อย่างดีมีการนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ มีความคิดในเชิงสร้างสรรค์ และเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การทำกิจกรรมครูควรเลือกเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยหรือนักเรียนสนใจไม่ควรเลือกเนื้อหาที่ยากเกินไป
2. การทำกิจกรรมการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ครูผู้สอนมีหน้าที่กระตุ้นความรู้เดิมหรือแนวคิดของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ความคิด
3. จากผลการวิจัยพบว่า การทำกิจกรรมครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความคิดในการระดมสมอง การตั้งคำถาม การจัดระเบียบของข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้ได้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาวิจัยการนำเทคนิค KWL ไปใช้จัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ เพื่อฝึกให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิด การตั้งคำถาม ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบวิธีสอนอ่านจับใจความที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับตัวแปรอื่นๆ
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าการสอนวิธีใดส่งผลต่อความคงทนในการเรียนรู้ได้ดีกว่ากัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2546). **การจัดสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: ศุภสภา.
- เลกิง พันธุ์เลกิงอมร. (2528). **การอ่านทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครศรีธรรมราช: โครงการตำรา และเอกสารวิชาการ วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช.
- ทิพพร มีปิ่น. (2539). **การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ ด้วยวิธี KWL - PLUS กับการสอนอ่านตามคู่มือครู**. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ธัญมาส ต้นเสถียร. (2544). **การใช้วิธีอ่านเรื่องเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำกว่าระดับเฉลี่ย โรงเรียนสะอาดเผด็จวิทยา จังหวัดชุมพร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บันลือ พลกะวัน. (2521). **วรรณกรรมกับเด็ก**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ผกาศรี เย็นบุตร. (2526). **ทักษะความรู้ทางภาษา**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาไทยและภาคตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พนิตนันท์ บุญพามี. (2542). **เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์**. นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- พรทิพย์ ชาตะรัตน์. (2545). **การอ่าน : เครื่องมือในการแสวงหาความรู้**. วิชาการ 5, 1 (มกราคม 2545): 59.
- พรรณี เสวตมัลย์. (2543). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการสอนแบบ KWL - PLUS กับการสอนตามคู่มือครู**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- มารีนา เบญจเหม. (2545). ผลของการใช้เทคนิค KWLที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วรรณิ โสมประยูร. (2542). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. วัชรวิภา เล่าเรียนดี. (2547). เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วราณี อุดมธาดา. (2537). ผลของการสอนอ่านโดยการผสมผสานกิจกรรมการอ่าน เค ดับบลิว แอล กับกิจกรรมการสอนโครงสร้างความเรียงที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรวิภา เล่าเรียนดี. (2547). เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). การอ่านจับใจความ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). ภาษาและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงใหม่: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2544). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงใหม่: The Knowledge Center .
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- อัจฉรา ชีวพันธ์. (2547). ภาษาสอน เรื่อง นำรู้สำหรับครูภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.